

بیانیه عمومی عفو بین‌الملل

۳ تیر ۱۴۰۰ - ۲۴ ژوئن ۲۰۲۱ شناسه: MDE 13/4334/2021

بازداشت بی‌ضابطه و ناپدیدسازی قهری یک مرد عرب اهوازی در انتقام‌جویی از فعالیت‌های بستگانش

عفو بین‌الملل امروز اعلام کرد مقامات ایران باید بلافاصله محل نگهداری **فلاح حیدری**، از اعضای اقلیت تحت ستم عرب اهوازی را آشکار کرده و وی را فوراً و بدون و قید و شرط آزاد نمایند زیرا او تنها به‌خاطر ارتباط خانوادگی‌اش با برادر و پسرش که در خارج از ایران فعال هستند تحت بازداشت بی‌ضابطه قرار گرفته است. این سازمان هشدار داده است که ناپدیدسازی قهری ادامه‌دار این فرد از زمان دستگیری‌اش در تاریخ ۳۰ اردیبهشت ۱۴۰۰، او را در معرض خطر شدید شکنجه و سایر بدرفتاری‌ها قرار داده است.

فلاح حیدری، ۵۸ ساله، در تاریخ ۳۰ اردیبهشت ۱۴۰۰ به صورت تلفنی به دفتر اطلاعات سپاه اهواز در استان خوزستان احضار شد و از زمان حضور در آن مکان دستگیر و به مکانی نامعلوم انتقال داده شده است. از آن زمان، مقامات محل نگهداری وی را مخفی نگه داشته و بدین ترتیب، او را تحت ناپدیدسازی قهری قرار داده‌اند، امری که طبق قوانین بین‌المللی جرم محسوب می‌شود.

فلاح حیدری تنها اجازه یافته است تماس‌های تلفنی چندثانیه‌ای با خانواده‌اش برقرار کرده و در این تماس‌ها به آن‌ها گفته است که «حالش خوب است»، اما مکان بازداشتش را معلوم نکرده است. خانواده‌ی وی مکرراً از مأموران دفتر اطلاعات سپاه و نیز دفتر ستاد خبری وزارت اطلاعات در اهواز درخواست کرده‌اند که اطلاعاتی درباره وضعیت قانونی و محل نگهداری او در اختیارشان بگذارند، اما مقامات از این امر خودداری کرده‌اند. مقامات همچنین از قبول داروهای تهیه شده توسط خانواده سرباز زده و گفته‌اند که خودشان به نیازهای پزشکی وی رسیدگی خواهند کرد. فلاح حیدری از مشکلات سلامتی متعددی، شامل بیماری قلبی، فشار خون بالا و دیابت رنج می‌برد و رژیم غذایی خاصی را باید رعایت کند.

یک روز پیش از ناپدیدسازی قهری فلاح حیدری، تعدادی مأمور امنیتی و اطلاعاتی در حوالی ساعت ۱ بعدازظهر به خانه او در اهواز یورش برده و وی و پسر ۲۹ ساله‌اش، صفا حیدری را بازداشت کردند. مأموران همچنین خانه او را گشته و تمامی تلفن‌های همراه یافته شده را ضبط نمودند. به گفته یک منبع آگاه، این مأموران هیچ دستور گشت و ضبط یا حکم جلبی ارائه نداده و هنگامی که دو پسر فلاح حیدری، صفا و بهاء حیدری، به این امر اعتراض کردند، اولی را کتک زده و دومی را به زمین انداخته و مورد ضرب و شتم قرار دادند.

متعاقباً، فلاح حیدری و پسرش صفا حیدری به مکانی نامعلوم منتقل شده و برای ساعت‌ها تحت بازداشت و بازجویی قرار گرفته و سپس آزاد شدند. طبق یک منبع آگاه، سوالات بازجوها بر فعالیت‌های سیاسی برادر فلاح حیدری، عبدالرحمان حیدری که خارج از ایران ساکن بوده و سخنگوی گروه «جنبش ملی دموکراتیک عرب الحواز» است، متمرکز بوده‌اند. این گروه سیاسی خواهان خودمختاری اقلیت عرب اهوازی ایران است و با تأکید بر روش‌های مسالمت آمیز از استقلال دفاع می‌کند. بازجویان همچنین از فلاح حیدری سوالاتی درباره عقاید و فعالیت‌های مذهبی پسرش علاء حیدری پرسیدند؛ علاء حیدری چند سال پیش به دنبال تغییر مذهب خود از اسلام شیعی به اسلام سنی از ایران گریخت و در خارج از کشور درخواست پناهندگی کرد و از آن زمان در فضای مجازی مشغول به تبلیغات مذهبی بوده است. طبق اطلاعات گردآمده توسط عفو بین‌الملل، فلاح حیدری که معلمی بازنشسته است، شخصاً فعالیت سیاسی نمی‌کند و صرفاً به‌خاطر فعالیت‌های برادر و پسرش در خارج هدف قرار گرفته است. بازداشت و دستگیری بی‌ضابطه فعلی وی در ادامه‌ی سال‌ها آزار و اذیت وی و یکی دیگر از برادرانش در ایران توسط مأموران وزارت اطلاعات است که از آن‌ها خواسته‌اند عبدالرحمن حیدری و علاء حیدری را به‌منظور توقف فعالیت‌هایشان تحت فشار بگذارند یا هشدارهای مأموران وزارت اطلاعات مبنی بر تهدید به قتل یا آدم‌ربایی و بازگرداندن قهری آن‌ها به ایران را به آن‌ها منتقل کنند.

در تاریخ ۹ خرداد ۱۴۰۰، واحد اطلاعات سپاه پاسداران، دختر ۱۵ ساله فلاح حیدری، به نام فیحا حیدری را از طریق تماس تلفن برای بازجویی احضار کرد. طبق یک منبع آگاه مصاحبه شده توسط عفو بین‌الملل، وی علی‌رغم سن کمش توسط یک مرد بازجویی شد، بدون اینکه از حق خود مبنی بر داشتن همراهی یکی از والدینش یا فرد بزرگسال مناسب دیگری برخوردار شود. پس از گریستن وی به خاطر ترس و اضطراب، یک نگهبان زن وارد اتاق شده و طی بازجویی در آن جا مانده است. این بازجویی چندین ساعته بر نحوه تماس وی و خانواده‌اش با عمویش و برادرش در خارج از ایران و همچنین عقاید سیاسی و مذهبی خانواده متمرکز بوده است.

عفو بین‌الملل پیشتر نیز بازداشت و سایر انواع آزار و اذیت بستگان مدافعان حقوق بشر، خبرنگاران و مخالفان را به‌منظور ایجاد وقفه در فعالیت‌های این گروه از افراد مستندسازی کرده است. این رویه شامل مدافعان حقوق بشر، خبرنگاران و مخالفان ساکن در خارج از ایران هم شده است.

اعضای اقلیت عرب اهوازی ایران از تبعیض‌های نهادینه‌شده رنج می‌برند که دسترسی برابر آنان به آموزش، استخدام، اشتغال، مسکن مناسب و مناصب سیاسی را محدود کرده است. ادامه عدم سرمایه‌گذاری کافی در استان خوزستان از سوی حکومت مرکزی، منجر به گسترش فقر و حاشیه‌سازی در این منطقه شده است. علیرغم درخواست‌های مکرر برای تکثیر زبانی، فارسی تنها زبان آموزش در سطح ابتدایی و متوسطه در این استان باقی مانده است.